

[Martin Sørensen (Peterslund).]

vejelse. Maaske den højærede Minister vil finde det praktisk at udvide Kommissoriet for det Udvalg, som nu paatænkes nedsat, saaledes at Udvalget bemyndiges til at behandle baade Havnespørgsmaal og Spørgsmaal om Støtte til Udvidelse af Fiskerierhvervet.

Det vil være nødvendigt, saaledes som det er bebudet af den højtærede Minister, at der lægges en Plan for Støtte til bestaaende Fiskerihavne og eventuelt Anlæg af nye Havne. Hirtshals Havn er for lille. Hanstholm Havn bygges der langsomt paa. Tyborøns Skæbne er usikker, og Smaapladsene sydpaa mellem Tyborøn og Esbjerg, Thorsminde og Hvide Sande, bør indgaa i Overvejelserne. Ogsaa andre Havne og Fiskepladser i Landet bør naturligvis tages med. Hovedformaålet maa være, at den Støtte, der skal ydes, kommer til den størst mulige Nytte.

Havne- og Fiskeriudvalgets Under søgelser bør omfatte foruden Havne og Anlæbsbroer Tilvejrbringelse af Skibe og Redskaber, Metoder for Afsætning af Fangster, Opbevaring i Kølehuse, Hermetik o. s. v. Endelig skal Udvalget naturligvis overveje og gøre Indstilling om Arten og Omfanget af Statsstøtte til den eventuelle Udvidelse og om, hvorvidt Støtten skal gives direkte eller som Tilskud til den private Foretagsomhed.

Vi bør, saa vidt det er muligt, opmuntre til Udnyttelse af vore naturlige Erhvervs muligheder, og her forekommer det mig, at der er en Mulighed, som ikke er udnyttet fuldt ud.

Selve Lovforslagets Enkeltheder skal jeg ikke komme ind paa. De er berørt og udviklet af de ærede tidligere Talere, som har været Ordførere for deres Partier.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling og endelig Vedtagelse i det høje Landsting.

Villemoes: Idet jeg kan sige, at jeg i det store og hele er enig med mit Partis ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Nielsen Mann, i de Udtalelser, han for lidt siden fremsatte om Lovforslaget, vil jeg alligevel gerne have Lov til at fremsætte nogle Bemærkninger i den Anledning, der her er givet, selv om disse Bemærkninger kan siges til en vis Grad kun periferisk at berøre det foreliggende Lovforslag, da mine Bemærkninger mere har Relation til Spørgsmaalet Trafikhavne end til Spørgsmaalet Fiskerihavne.

Jeg vil begynde med at sige, at efter min Mening kan det ikke nægtes, at det efterhaanden er mægtige Beløb, som Rigsdagen har bevilget til at sætte offentlige Arbejder i Gang for og dermed hjælpe til i Kampen mod Arbejdsløsheden. At afveje mest korrekt, hvilke offentlige Arbejder man bør fremme og hvilke man maaske skal lade ligge, er selvsagt overordentlig vanskeligt, og jeg siger rent ud, at jeg ikke er i Stand til at gøre dette. Jeg vil dog gerne ved denne Lejlighed, hvor det høje Landsting behandler det af det høje Folketing vedtagne Lovforslag om Havneudvidelser m. m. i Frederikshavn og Skagen, gøre opmærksom paa, at det er mægtige Udvidelser, der nu i en lang Aarrække er foretaget i snart alle danske Havne. Jeg synes, at de er saa store, at de maa give Baggrund for en ikke ringe Eftertanke. For mig staaer det saaledes, at ikke alle Havneudvidelser er eller har været helt fornuftige økonomisk set, selv om man naturligvis om Havneudvidelser maa sige, at en økonomisk Maalestok ikke fuldt ud bør lægges til Grund.

Vort Land har i Forhold til sin Lidenhed en overordentlig lang Kyststrækning, og vi har ogsaa vist, at vi har gode Muligheder for at blive en ikke helt ringe søfarende Nation. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Martin Sørensen (Peterslund) i, at vi skulde have gode Betingelser for at opnaa et meget stort Fiskeri, at bringe mange Fisk i Land fra Havene, der omgiver vort Land. Hvad angaar Trafikhavne, maa man jo sige, at Søtransportvejen selvfølgelig er den Vej, der maa anses for den billigste, men jeg tror at turde hævde, at naar man paa Initiativ af Havnebyernes Havneudvalg, af Handelsstandsforeningerne, eventuelt Fiskeriforeningerne, samt fra Byraadene og for Statshavnernes Vedkommende fra Statens Side har foretaget kostbare Havneudvidelser, er det Ugifter, man paatager sig at forrente og amortisere, der mere er dikteret af, jeg kan maaske sige Lokalpatriotisme, af Prestigehensyn, end altid af Nødvendighed. Jeg skal i øvrigt indrømme, at Lokalpatriotisme er noget, man ikke kan andet end sætte højt, men den maa alligevel ikke ytre sig paa en saadan Maade, at den udvikler sig til at blive Egoisme. Det vil sikkert være fornuftig Politik at foretage en Sandsynlighedsberegning over, hvilke større Vare mængder man kan faa ud og ind af Havnene, naar man gaar i Gang med Udvidelser, inden man ofrer disse mægtige Beløb.

Vor Omsætning og Transport er naturligvis steget enormt i det sidste halvt